

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7388/2022
20.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, др Илије Зиндовића, Марине Милановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца Градске општине Палилула, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Одељење за Градске општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари град, са седиштем у Београду, против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Наташа Вучелић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5855/21 од 15.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5855/21 од 15.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5855/21 од 15.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5855/21 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 2709/19 од 10.03.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о поклону закључен између правног претходника тужене АА, сада пок. ВВ као поклонодавца и тужене ББ, као поклонопримца, оверен пред Петим општинским судом у Београду Ов .../... од 04.05.1993. године, а у вези стана број ... у улици ... број ... у ..., одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена ББ да тужиоцу исплати износ од 2.200.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.12.2014. године до исплате и обавезан тужилац да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 325.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 103. и 104. Закона о облигационим односима оцењен је неоснованим тужбени захтев да се утврди ништавост уговора о поклону закљученог између правног претходника тужене АА, сада пок. ВВ, као поклонодавца и тужене ББ, као поклонопримца, овереног пред Петим општинским судом у Београду Ов .../... од 04.05.1993. године, а у вези стана број ... у улици ... број ... у ... као и захтев да се обавезе тужена ББ да тужиоцу исплати износ од 2.200.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.12.2014. године до исплате. Према датим разлозима, правноснажном пресудом Првог општинског суда у Београду П 1259/97 од 14.12.2004. године утврђено да је ништав уговор о откупу предметног стана закључен 28.12.1992. године између тужиоца и сада пок. ВВ и правноснажном пресудом истог суда П 4202/06 од 07.07.2008. године утврђено да је престао уговор о коришћењу стана од 17.02.1073. године закључен између ЈП “Градско стамбено Београд” и сад пок. ВВ, односно отпао је правни основ по ком је сада пок. ВВ била носилац права располагања станом који је предмет спорног уговора о поклону закљученог са туженом ББ 04.05.1993. године након закључења уговора о откупу стана, а пре утврђења његове ништавости. Одбијен је као неоснован тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о поклону, јер је оценом изведених доказа утврђено да је ББ у време закључења уговора о поклону и све до смрти поклонодавца била савесна, односно да није знала да се сада пок. ВВ удала и да је стекла својство носиоца станарског права иза свог пок. супруга на другом стану, услед чега није имала право на откуп стана који је предмет спорног уговора о поклону. Како је тужена ББ савесни стицалац непокретности који је предмет уговора о поклону, одбијен је као неоснован и облигационоправни захтев за исплату тржишне вредности стана, тим пре што тужена ББ није пасивно легитимисана за исплату траженог новчаног износа, јер са тужиоцем није ни у каквом уговорном односу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.12.2014. године, у којој је вредност предмета спора износ од 2.200.000,00 динара. На дан подношења тужбе, 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије, износио 120,6893 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност 18.228,63 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић